

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE

Administrare Fiscală

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr.17
Sector 5 , .X., CP 050741
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336.85.48

DECIZIA nr.366 / 2015

privind soluționarea contestației depuse de

S.C. .X. SRL

din localitatea .X., înregistrată la

**Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.**A_SLP 1885/02.09.2015****

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./31.08.2015, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.A_SLP1885/02.09.2015, asupra contestației formulate de S.C. .X. SRL cu domiciliul fiscal în strada .X..

S.C. .X. SRL contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./26.01.2015 dosar fiscal nr..X., emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, respectiv pentru suma de .X. lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Față de data comunicării actului administrativ fiscal contestat, respectiv 05.03.2015, așa cum reiese din confirmarea de primire, aflată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aceasta fiind înregistrată la registratura Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili la data de 02.04.2015, așa cum rezultă din stampila instituției aplicată pe originalul contestației, aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1) și art.209 alin.1 lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare S.C. .X. SRL la data depunerii contestației figurând la poziția nr. .X. din Anexa nr.1 „Lista marilor contribuabili care sunt administrați de

DGAMC începând cu data de 1 ianuarie 2015” la OPANAF nr.3661/2014 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să soluționeze contestația formulată de S.C. .X. SRL.

I. Prin contestația formulată, S.C. .X. SRL solicită admiterea contestației și anularea Deciziei nr..X./26.01.2015 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de .X. lei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit, individualizat prin declarația rectificativă nr..X./12.02.2010, declarația 101 pentru anul 2009 nr..X./18.02.2010 și declarația 101 pentru anul 2011 nr..X./23.03.2012, invocând următoarele:

1. organele fiscale au încălcat prevederile art.43 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv Decizia nr..X./26.01.2015 referitoare la obligațiile de plată accesorii nu prezintă motivele de fapt care susțin stabilirea în sarcina societății a obligațiilor accesorii și care a fost modalitatea efectivă de stabilire a diferențelor menționate în Anexa nr.1 la actul de impunere și de calculare a accesoriilor aferente.

Astfel, organul fiscal a omis încadrarea faptei constatate neindicând în cadrul deciziei care este motivul pentru care a stabilit că obligațiile fiscale considerate debite principale ar fi fost achitate cu întârziere, respectiv pentru perioadele 25.07.2009-24.08.2009, 25.07.2009-25.08.2009, 25.07.2009-23.10.2009, 25.07.2009-25.11.2009, 25.07.2009, 23.12.2009, 25.07.2009-25.01.2010, 25.07.2009-25.02.2010, 25.10.2011-25.11.2011, 25.10.2011-23.03.2012.

2. - aferent trimestrului I 2009, societatea a declarat în mod eronat 0 lei ca și obligație fiscală și nu a mai efectuat nicio plată către bugetul de stat, calculând că a rămas în sold cu .X. lei impozit pe profit plătit în plus către bugetul de stat;

- aferent trimestrului II 2009, s-a declarat în mod eronat .X. lei ca și obligație fiscală, calculată ca diferență între .X. lei impozit datorat pentru trimestrul 2 al anului 2009 și .X. lei impozit considerat ca fiind plătit în plus la acea dată către bugetul de stat. Suma de .X. lei a fost virată în mod corect de societate la bugetul de stat, în contul unic cu titlu de impozit pe profit, în data de 24.07.2009, în termen legal, iar diferența de .X. lei a fost compensată cu sumele declarate în plus și nedatorate;

- S.C. .X. SRL a depus declarații rectificative în data de 12.02.2010 pentru trimestrele I și II ale anului 2009, iar sumele aferente obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat au fost achitate în integralitate și în termen legal;

- pentru trimestrul III 2009, s-a determinat că se datorează impozit pe profit în sumă de .X. lei, conform Declarației 100 pentru luna septembrie 2009 și a virat integral suma datorată, în contul unic cu titlu de impozit pe profit, până la data de 26.10.2009;
- pentru trimestrul IV 2009, s-a determinat că se datorează impozit pe profit în sumă de .X. lei conform Declarației 101 anuală privind impozitul pe profit, sumă ce a fost achitată în contul unic cu titlu de impozit pe profit, până la data de 25.04.2010;
- pentru impozitul pe profit anual aferent anului 2011, s-a declarat conform Declarației 101/23.03.2012 un impozit pe profit de plată aferent trimestrului IV 2011 în valoare de 689.244 lei, iar în cuprinsul declarației s-a completat eronat luna "12-Decembrie" în secțiunea din prima parte a declarației privind contribuabilii care încetează să existe în cursul anului fiscal și care au obligația să completeze și să depună declarația privind impozitul pe profit până la data depunerii situațiilor financiare la registrul comerțului.

Or, întrucât s-a produs această eroare, s-a preluat automat în Declarația 101 privind impozitul pe profit anual pentru anul 2011 data scadenței plății ca fiind 25.12.2011, or societatea avea obligația să depună declarația anuală de impozit pe profit aferentă anului 2011 până la data de 25.03.2012.

În data de 26.03.2012, societatea a depus Declarația 101 rectificativă pentru anul 2011, corectând eroarea referitoare la încetarea activității.

Astfel, contestatara precizează că pentru obligația privind impozitul pe profit de plată aferent trimestrului 2 al anului 2009, data plății este data de 24.09.2009, pentru obligația privind impozitului pe profit de plată aferent trimestrului 4 al anului 2009 data plății este data de 25.02.2010, iar pentru obligația privind impozitului pe profit de plată aferent trimestrului 4 al anului 2011 data plății este data de 23.03.2012. Mai mult, în conformitate cu prevederile Deciziei nr.3/2008 a Comisiei de procedură fiscală, art.34 ali.1 și art.35 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea precizează că și-a îndeplinit în termen obligațiile de declarare și plată a impozitului pe profit, fapt pentru care în mod nelegal s-au stabilit accesorii în sumă de .X. lei.

II. Prin Decizia nr..X./26.01.2015 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei accesorii în sumă de .X. lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit, individualizate prin declarația rectificativă nr..X./12.02.2010, declarația 101 pentru anul 2009 nr..X./18.02.2010 și declarația 101 pentru anul 2011 nr..X./23.03.2012.

Accesoriile au fost calculate în temeiul prevederilor art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatară și de organele fiscale, se rețin următoarele:

In ceea ce privește accesoriile în sumă de .X. lei stabilite de organele fiscale prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./26.01.2015, cauza supusă soluționării este dacă acestea sunt legal datorate, în condițiile în care baza de calcul a acestora a rezultat în urma operării în evidența fiscală a unor înștiințări privind stingerile creanțelor care au fost comunicate și nu au fost contestate de societate.

În fapt, prin Decizia nr..X./26.01.2015 referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei accesorii în sumă de **.X. lei**, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Documentele prin care s-au individualizat obligațiile de plată principale pentru care au fost calculate aceste accesorii sunt:

- declarația rectificativă nr..X./12.02.2010,
- declarația 101 pentru anul 2009 nr..X./18.02.2010,
- declarația 101 pentru anul 2011 nr..X./23.03.2012.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 41 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Baza de calcul a accesoriilor stabilite prin decizia contestată a rezultat în urma operării în evidența fiscală a unor înștiințării privind stingerile creanțelor în perioada iulie 2009 - aprilie 2012 care nu au fost contestate de societate.

Din documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare reține următoarele:

S.C. .X. SRL a declarat în perioada pentru care au fost calculate accesoriile prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./26.01.2015, obligația fiscală reprezentând impozit pe profit.

Obligația fiscală a fost stinsă prin plată, societății fiindu-i comunicate înștiințările privind stingerile și pe care aceasta nu a înțeles să le conteste, așa cum reiese din adresa Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili nr. .X./24.09.2015, aflată la dosarul cauzei.

De asemenea, potrivit prevederilor Ordinului nr.1133/04.08.2008 pentru aprobarea Procedurii de accesare a informațiilor privind stingerea creanțelor fiscale, puse la dispoziția contribuabililor pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, contribuabilii pot accesa oricând, de pe pagina de internet a ANAF, informațiile cuprinse în *Înștiințările privind stingerea creanțelor fiscale*.

Organul de soluționare a contestației reține din precizările organelor fiscale cuprinse în adresa nr..X./22.09.2015, că societatea nu a contestat la organul fiscal competent înștiințările privind stingerile obligațiilor fiscale, deși avea această posibilitate conform prevederilor art.209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, unde se stipulează:

“Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente”, coroborat cu prevederile pct.5.3 din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată :

“Prin alte acte administrative fiscale prevăzute la art.209 alin.(2) din Codul de procedură fiscală se înțelege actele administrative fiscale emise de organele fiscale competente, altele decât cele stipulate expres și limitativ la art.209 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, și pentru care competența de soluționare a contestațiilor aparține organelor fiscale emitente”.

În condițiile în care societatea nu a contestat la organul în drept modalitatea de stingere a creanțelor bugetare, iar Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor nu are competența materială să se pronunțe asupra temeiniciei și legalității procedurii de stingere a obligațiilor fiscale, finalizată prin emiterea unui act administrativ care nu a fost contestat, argumentele societății privitoare la stingerile operate în evidența fiscală nu pot fi analizate în procedura de soluționare a contestației îndreptată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./26.01.2015, prin care organele fiscale din cadrul Direcției Generale

de Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit în sarcina contestatoarei accesorii în cunatum de **.X. lei.**

Ca atare, organul de soluționare a contestației urmează să ia act de modalitatea în care au fost stinse debite restante, reținând că baza de calcul a accesoriilor contestate în prezenta cauză este influențată de modalitatea în care a fost efectuată stingerea, respectiv prin plată.

Astfel, în cauză devin incidente prevederile **art.119 (1) si art.120 (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizează:**

În ceea ce privește calculul accesoriilor, sunt aplicabile dispozițiile art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și alin.(2) și art.120¹ alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere,

începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Așadar se reține că, în mod legal, organele fiscale au stabilit în sarcina contestatoarei accesoriile în sumă de **.X. lei**.

Organul de soluționare reține și faptul că prin contestația administrativă societatea invocă și aspecte de ordin procedural privind emiterea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./26.01.2015, respectiv faptul că organul fiscal a omis încadrarea faptei constatate neindicând în cadrul deciziei care este motivul pentru care a stabilit că obligațiile fiscale considerate debite principale ar fi fost achitate cu întârziere, respectiv pentru perioadele 25.07.2009-24.08.2009, 25.07.2009-25.08.2009, 25.07.2009-23.10.2009, 25.07.2009-25.11.2009, 25.07.2009, 23.12.2009, 25.07.2009-25.01.2010, 25.07.2009-25.02.2010, 25.10.2011-25.11.2011, 25.10.2011-23.03.2012.

Referitor la acest aspect se reține, ca potrivit art.1 pct.2 din OPANAF nr.2446/2014 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, s-a aprobat modelul, precum și caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, utilizare și de păstrare ale următoarelor formulare, pentru decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii.

Astfel, organele de soluționare rețin din cuprinsul Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./26.01.2015 că a fost respectat modelul publicat în ordinul sus menționat.

În ce privește înscrisurile de pe prima coloană din cadrul rubricii Perioada, așa cum reiese din adresa Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili nr..X./22.09.2015, aflată la dosarul cauzei, se reține că *„dintr-o eroare a fost scrisa data de 27.07.2009 (data care reprezinta pentru ce scadenta s-au calculat accesorii prin decizia nr..X./26.01.2015) corect fiind data pana la care s-au calculat obligatii fiscale accesorii pentru suma mentionata la rubrica Suma debit, respectiv: pentru suma de .X. lei pe perioada 27.07.09-24.08.09, pentru suma de .X. lei (.X.-.X.) pe perioada 24.08.09-25.09.09, pentru suma de .X. lei (.X.-.X.) pe perioada 25.09.09-23.10.09, pentru suma de .X. lei (.X.-.X.) pe perioada 23.10.09-25.11.09, pentru suma de .X. lei (.X.-.X.) pe perioada 25.11.09-23.12.09, pentru suma de .X. lei (.X.-.X.) pe perioada 23.12.09-25.01.10, pentru suma de .X. lei (.X.-.X.) pe perioada 25.01.10-25.02.10, dar cu pastrarea numarului de zile si cotei de 0,1%, care sunt corecte.”*

În consecință, față de cele prezentate se reține că argumentele prezentate de contestatoare nu sunt de natură să conducă la anularea actului administrativ fiscal contestat, având în vedere prevederile art.46 din

OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează în mod expres care sunt cauzele care atrag nulitatea actelor administrative fiscale, respectiv „Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art.43 alin.(3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu”.

Având în vedere cele reținute în prezenta decizie, în temeiul dispozițiilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 2906/2014, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./26.01.2015, prin care organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit în sarcina contestatoarei accesorii în cuantum de **.X. lei**.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. .X. SRL** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./26.01.2015, emisă de organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru suma de **.X. lei**, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

.X.